

ΜΙΚΡΑ ΤΕΡΠΝΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ Κ. ΛΕΜΠΡΕΝ

Ἡ βασίλισσα τῆς Σκωτίας Μαρία Στούαρτ εἶχε στήν ὑπηρεσία τῆς ἕναν εὐπατρίδη ὀνόματι Λεμπρέν καί τὴν γυναῖκα του Μαργκαρέτ, οἱ ὁποῖοι τῆς ἦσαν ἰσοῦ ἀφοσιωμένοι, ὥστε ἔμειναν μαζί τῆς στή φυλακὴ σ' ἕλο τὸ διάστημα τῶν 19 ἐτῶν πού διήρκεσε ἡ φυλάκιος τῆς δυστυχισμένης αὐτῆς βασίλισσας.

Κι' ὅταν πιά ἡ Μαρία Στούαρτ καρατομήθηκε, ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Λεμπρέν ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ἔπειτα ἀπὸ ἕξη μῆνες πέθανε κι' αὐτός ἀπὸ τῆς λύπης του !...

Μετά τὸ θάνατό του ἡ χήρα του Μαργκαρέτ πῆγε σ' ἕναν φίλο τοῦ συζύγου τῆς, δανεισθῆκε μιά ἀνδρική φορεσιά καὶ μεταμφιεσθῆκε σὲ ἄνδρα. Ἐκεί μεταμφιεσμένη ξεκίνησε καὶ πῆγε στὸ Λονδίνο, ὅπου ἐγκατεστάθη στὸ σπίτι κάποιος συμπατριώτισσός τῆς. Εἶχε ὀρκισθῆ νὰ ἐκδικήσῃ τὴν καρατομηθεῖσα λατρευτὴ τῆς βασίλισσα καθὼς καὶ τὸν θάνατο τοῦ ἀνδρός τῆς. Γι' αὐτὸ ἀπ' τὴν πρώτη μέρα τῆς ἀξέβασῃ τῆς σὸ Λονδίνο ἀγόρασε δύο πιστόλια καὶ καραδοκοῦσε ἐκείναι νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιό τῆς.

Ἡ ἐκείναι αὐτὴ παρουσιάσθηκε τέλος. Μιά μεγάλη τελετὴ ἔγινε ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς βδομάδες στήν ὁποία παρευρέθη καὶ ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ, ἡ θανατώσασα τὴν Στούαρτ.

Ἡ Μαργκαρέτ, μὲ κρυμμένα στίς τσέπες τῆς τὰ πιστόλια, πῆγε στήν τελετὴ καὶ ἀνακατεῦθηκε μὲ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν. Τὴν στιγμή δὲ πού περνοῦσε μπρός τῆς ἡ Ἐλισάβετ μὲ τοὺς ἀδελφούς τῆς, ἡ Μαργκαρέτ διέσχισε τὴν παράται κι' ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῆς, φωνάζοντας πὼς ἤθελε νὰ φιλήσῃ τὸ χερὶ τῆς βασίλισσας καὶ νὰ τῆς ὑποβάλῃ κάποια παράκλησι. Φωνικά οἱ παραταταγμένοι στρατιῶτες τὴν ἄφησαν νὰ προχωρήσῃ. Φωνικά ὁμοῦ ἐνῶ ἐτοιμαζόταν νὰ βγάλῃ τὰ πιστόλια τῆς καὶ νὰ πυροβολήσῃ, ἕνα ἀπ' αὐτὰ τῆς ἔπεσε καταγῆς καὶ τὸ σχέδιό τῆς ἐπροδόθηκε. Οἱ ἀστυνομικοὶ τὴν συνέλαβαν ἀμέσως.

Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ, ὅταν ἔμαθε τὴ συνέβη, δῆταξε νὰ τῆς φέρουν μπροστά τῆς τὸν ὑποτιθέμενο ἐκεῖνον ἄνδρα καὶ ὅταν τὸν εἶδε ρώτησε ἀσπράτα.

— Ὡραία κύριε, ὦραία ! Ποῖος εἶσαστε λοιπὸν καὶ γιατί θέλατε νὰ μὲ δολοφονήσετε ;

— Μεγαλειοτάτη, ἀποκρίθηκε ἡ Μαργκαρέτ, δὲν εἶμαι ἄνδρας ἀλλὰ γυναίκα. Εἶμαι ἡ χήρα τοῦ Λεμπρέν καὶ μαζί μὲ τὸν ἄνδρα μου εἰμίναμε τριάντα χρόνια στήν ὑπηρεσία τῆς Μαρίας Στούαρτ, τὴν ὁποία ἐθανατώσατε ἀδικά. Ἡ καρατομήσις τῆς ἐπέφερε τὸν θάνατο τοῦ ἀγαπητοῦ μου συζύγου. Ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὰ δύο αὐτὰ θύματά σας, μὲ ὄδησε στὸ νὰ σᾶς ἐκδικήσω.

— Καὶ τώρα τι νομίζετε πὼς πρέπει νὰ σᾶς κάμω ; ρώτησε ἡ Ἐλισάβετ.

— Μὲ ρωτᾶτε σὴν βασίλισσα ἢ σὴν δικαστῆς ; ρώτησε ἡ θαρραλέα Μαργκαρέτ.

— Ὡς βασίλισσα.

— Τότε πρέπει νὰ μὲ συγχωρήσετε.

— Καὶ τι ἐγγύηση θὰ μοῦ δώσετε πὼς δὲν θὰ ξαναθελήσετε νὰ μὲ δολοφονήσετε ;

— Ὅταν μοῦ ζητᾶτε ἐγγυήσεις, Μεγαλειοτάτη, ἡ συγγένειά σας δὲν εἶνε ἀξία μιᾶς βασίλισσας.

Ἡ Ἐλισάβετ σιθῆκε μιά στιγμή σκεπτικὴ κι' ἔπειτα εἶπε :

— Πολὺ καλὰ, σᾶς χαρίζω τὴ ζωὴ χωρὶς ὄρους καὶ γιὰ τὴν ἀεράλειά μου βασίζομαι στήν εὐγνωμοσύνη σας.

Ἡ Μαργκαρέτ Λεμπρέν δὲν ξαναδοκίμασε νὰ δολοφονήσῃ τὴν Ἐλισάβετ καὶ ὅτε ξαναγίνε πειὰ λόγος γι' αὐτήν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ ἐκτίμησις ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὸν ἔπαινο, ὁ σεβασμὸς ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὴ φήμη καὶ ἡ τιμὴ ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὴ δόξα. Σαμφέρ

— Μερικὲς ἐπιτυχίες εἶνε σὴν τὴν ὕψαι. Ὅσο τις ἔχει κανεὶς δὲν τις ἀντιλοβερᾶται. Μονάχα διὰν φήγουν ἀλοθάνεται πόσο σπουδαία εἶνε ἡ ἔλλειψίς τους. Μωρίς Ντευσσαι

— Οἱ ἄνθρωποι διαλέγουν πάντα γιὰ φίλους τοὺς ἐχθροὺς τῶν ἐχθρῶν τους. Ριβαρὲλ

σὴν κορφὴ τοῦ Γολγοθᾶ του. Τὰ εἰκοσι πέντε περὶπου χρόνια πού ἀκολούθησαν, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἑλευθερώσεώς του μέχρι τοῦ θανάτου του, ἦσαν ἡ ἀπὸ τὸν μιά διαρκὴς Κόλασις, μιά ζωὴ τριαντισμένη, χωρὶς καμμιὰ χαρὰ. Ἄλλοτε παντρεμένος μὲ μιά γυναῖκα πού τὸν ἀπατοῦσε κατὰ τὸν ἀσχητότερο τρόπο, ἄλλοτε ἐρωτευμένος χωρὶς ν' ἀναγαπᾶται, ἄλλοτε πάλι παντρεμένος, μὲ οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις, πάντα φτωχὸς, ἀρρωστος καὶ κνηνημένος ἀπὸ τοὺς δαιμονίους του, γυνοῦσε ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, στήν Εὐρώπην, σὴν τὸν περιπλανώμενο Ἰουδαίῳ, ὑποφέρωντας τοῦ κόσμου τὰ μαρτύρια—προβολὴς κι' ἐξετελισμοῦς—καὶ γράφοντας, γράφοντας διαρκῶς, δημοκυβήτας μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδιάς του εἰς ἀθάνατα ἐκείναι ἀριστουργήματα τὸ «Ἐγκλημα καὶ τὴν Τεράστια» τὸν «Πλάτω» τοὺς «Ἀδελφοὺς Καραγάτση», πού τὸν κατατάσσουν στὴ χορεία τῶν μεγίστων ποιητῶν τοῦ κόσμου.

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΡΕΙΣ ΚΟΡΕΣ

Μπαλλάντα τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ Λουδ. Οὐλαντ

Κύτταζαν τρεῖς κόρες ἀπ' τὸν πύργο
[πύργο
στὴ βαθεῖα κοιλάδα κάτω...
Ἔφτανε ὁ πατέρας καρβαλλάρης
μὲ τὴ χαλυβένια φορεσιά του.
—Γεῖά σου, καλῶς ἔρχεσαι πα-
[τέρα !
«Χάρισμα στίς κόρες σου τι φέρ-
[νεις,
«πού σὲ περιμένονυ' ἔδω πέρα ;»
—Κόρη μου στὰ μίτρινα ντυμένη
«σήμερα στὸ νοῦ μου ἦσουν ἐσύ.
«Δὲν εἶν' ἡ χαρὰ σου τὰ στο-
[λίδια,
«τὸ δεῖ λάμπει δὲν σὲ λαχταρεῖ ;
«Τούτῃ τὴν ἄλυσίδα τὴ χρουή
«τὴν ἔπῃρα ἀπ' τὸν περῆσανον
[ἱσπότη,
«τοῦδωσα τὸ θάνατο γι' αὐτή.»

Γρήγορα τὴν ἄλυσίδα ἡ κόρη
δένεε ἕνα γύρο στὸ λαμῶ
καὶ ἀμέσως κάτω καταβαίνει
καὶ στὸ δρόμο βρίζοει τὸ νεκρὸ:
—Κοίτεσαι σὴν κλάψης ἔα-
[πλωμένος
«ν' εἶσαι ἕνας ἱσπότης εὐγενῆς
«ν' εἶσαι σὺ ὁ γλυκὸς μου ἀγα-
[πημένος !»

Στὰ χέρια τῆς ἄπάνω τὸν σηκῶνει
καὶ κάτω τόνε παίει στήν ἐκκλησιά
πονετικά ἐκεῖ τὸν ἀπὸθῶνε
στὸν τάφο τῶν πατέρων του βα-
[θεῖα.
Τὴν ἄλυσσο πού λάμπει στὸ λα-
[της
γύρω τὴνε σφίγγει δυνατὰ
καὶ βῆπει ἄπάνω στὸν μαλὸ τῆς !

Κύτταζαν δύο κόρες ἀπ' τὸν πύργο
στὴ βαθεῖα κοιλάδα κάτω
ἔφτανε ὁ πατέρας καρβαλλάρης
μὲ τὴ μοιλιβένια φορεσιά του !
—Γεῖά σου, καλῶς ἔρχεσαι, πατέρα !
«Χάρισμα στίς κόρες σου τι φέρνεις,
«πού σὲ περιμένονυ' ἔδω πέρα ;»
—Κόρη μου στὰ πράσινα ντυμένη,
«σήμερα στὸ νοῦ μου ἦσουν ἐσύ.
«Δὲν εἶν' ἡ χαρὰ σου τὰ κνήνηα,
«πού γυνᾶς τὸ βράδυ ἀπ' τὴν ἀγῆ ;
«Πῆρα ἀπὸ τὸν ἄγριο κυνηγὸ
«τοῦτο τὸ χρυσόδετο κοντάρι,
«τοῦτίωσα τὸ θάνατο γι' αὐτό.»
Στὰ χέρια τῆς ἀράβει τὸ κοντάρι,
πού ὁ πατέρας τῆς τῆς δίνει ἐκεῖ,
καὶ χύνεται μὲ μιὰς μέσα στὸ δάσος
μ' ὄψι θλιβερὴ καὶ νεκρικὴ.
Στὸν ἴσκιο, στίς φυλλῶρες ἀποκάτου
κοιμάται ὁ ἀγαπημένος τῆς βαθεῖα
μαζὺ μὲ τὰ πιστὰ λαγονικά του.
—«Ἐρχομαι σὲ σένα ἔδω, καλὲ μου,
«ὡς σοῦ τῆχο τᾶξει μιὰ φορὰ.»
Γρήγορα βυθίζει τὸ κοντάρι
μέσα στὰ στήθεια τῆς βαθεῖα !...
Κοιμούνται πλάι τὸν ὕπνο τοῦ θανάτου,
πουλάκια τραγουδοῦν ἐκεῖ ψηλά,
πράσινα τὰ φύλλα πέφτουν κάτω...

Μιά κόρη κύτταζε ἀπ' τὸν πύργο
στὴ βαθεῖα κοιλάδα κάτω
ἔφταν' ὁ πατέρας καρβαλλάρης
μὲ τὴ χαλυβένια φορεσιά του.
—Γεῖά σου, καλῶς ἔρχεσαι πα-
[τέρα,
«χάρισμα στήν κόρη σου τι φέρ-
[νεις,
«ἔπου περιμένει σε ἔδω πέρα ;»
—Κόρη μου στὰ ὀλόλευκα ντυ-
[μένη
«σήμερα μοῦ ἦσουν ἐσύ στὸ νοῦ.
«Δὲν εἶν' ἡ χαρὰ σου τὰ λουλούδια
«πὸ πολὺ κι' ἀπὸ τὴν λάμψι τοῦ
[χρυσοῦ ;
«Τὸ λευκὸ λουλοῦδι τοῦτο ἔδω,
«πῆσα ἀπ' τὸν ἀθάδη περβολόρη
«τιδῶκα τὸ θάνατο γι' αὐτό.»

—Πῶς ἦταν ἀδιάντροπος, πῶς
[τόσο ;
«Καὶ πῶς τὸν ἐσκότησες ἐσύ ;
«Πότις' ὁ φτωχὸς τὰ λουλουδάκια
«ἔπου τώρα θέλουν μαραθῆι.»
—Κόρη μου, μ' ἀρνῆθηρ' ἐκεῖ
[πῆρα
«τὸ λουλοῦδι αὐτὸ καὶ τὸ κρα-
[τοῖσε
«γιὰ τὴν ἰδικὴ του θυγατέρα.»
Τᾶσπου τὸ λουλοῦδι βᾶζει ἡ
[κόρη,
ἰς τὰ στήθη ἐπάνω εἰς ἀπᾶλα,
ἐκκινάει καὶ παίει στὸ περιβόλι
πού ἦταν τῆς ψυχῆς τῆς ἡ χαρὰ.
Ἐκεῖ κάπου ὑψώνονταν μιὰ
[ράχη
μέσα κει στὰ κνήνα τὰ λευκά,
πῆγε κει καὶ κάθησε μονόχη.

—Θεὲ μου, νᾶιν σὴν τὶς ἀδελφές μου
«τώρα ἔδω νὰ πέθαινα κι' ἐγὼ !
«Πῶς νὰ σκοτωθῶ μ' ἕνα λουλοῦδι,
«μ' ἕνα λουλουδάκι τρυφερό ;
«Τὸ ἄνθος ἀγνήνι μ' ἀρρωστηθῶρει
«σο πού μαράθῃκα καὶ εἰς ἄνθος,
«σο πού μαράθῃκα κι' αὐτή...

